

bij Marche-le Dame, hij liet een jonge weduwe met een pas geboren dochtertje achter. Wij waren samen opgegroeid en bij het vernemen van die droeve mare ontstond er iets in mij, dacht aan de massamoorden die zovele jeugdige levens wegkaapte, aanzag de oorlog als de grootste kwaal die over de mensen neerkomen kan. De dag dat mijn pleegbroeder sneuvelde, werd ik door de Duitsers als burgergevangene opgeleid en naar Duitsland gevoerd. Met honderden gingen wij de martelgang, zoals later beschreven werd in "Het Duits militarisme tegenover weerloze burgers" en getijpt uitgegeven tijdens de bezetting van 1914-1918, alsook meerdere hekelgedichten.

Veel werd er gesproken over de moord gepleegd op de volksvriend Jean Jaurès, hij was de man die tot zijn laatste ademtocht in de bres gestaan had om de oorlog en al zijn vreeselijke toneelen te voorkomen. Hij ook viel als slachtoffer van het menselijk kwaad. Eer aan U, keene strijder! Uwe volgelingen houden wacht! Trots alle geweld die men tegen de verkondigers voor een betere wereld gebruikt, zal de waarheid zegevierend hare weg voortzetten en ons leiden tot de Volksbeweging en beschaving welke majestueus rijzen zal boven alle misbruik van macht....

In de schaduw van Piet ~~was~~^{aan} was ik reeds de dood ontsnapt op 18 April 1902, tijdens de moordpartij door de Leuvense Burgerwacht, op de vreedzame betogers voor Algemeen stemrecht. Zo heb ik tijdens de gevangenzetting door de Duitsers, voor het vuurpeleton gestaan, met Mijnheer Malvoz, zoon van een Luikse Professor, die met zijn vrouw op doorreis was te Leuven. De vrouwen en kinderen van ons gescheiden. Achter het blokhuis der Tiense poort, waar de laatst achtergebleven belgische soldaat, Schreurs, in verdedigende positie, afgeschoten werd, na eerst enkele binnenrukkende Duitsers neergeveld te hebben.

Door een gelukkig toeval werden wij uit die angstige positie gered; terwijl de bevelvoerende "feldweber" ons reeds in het aangezicht had geslagen, al vloekend en tierend: "Die luite von Löven hebben geschossen" gebeurde een tromgeroffel in de Bierbeekstraat... De mensen werden bij tientallen uit hun huizen gehaald en opgeleid. Kinderen, oude van dagen, jongelingen, half aangekleed, blootvoets, vrouwen met loshangend haar, verwilderde angstige blikken, hun kroost tegen de borst drukkend. Zo werden wij allen opgeleid naar het station... Al de huizen van de Tiensevest stonden in brand. Bedronken Duitsers